

Sygn. akt I KK 261/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **A. K.**

obwinionego o czyn z art. 87 § 1a k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 lipca 2022 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w K.

z dnia 7 marca 2022 r., sygn. akt II W [...],

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w
K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

A. K. został ukarany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w K. z dnia 7 marca 2022 r., sygn. akt II W [...], karą grzywny w kwocie 500 zł za to, że w dniu 12 lutego 2022 r. o godz. 07.35 w miejscowości J., prowadził rower po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. za wykroczenie z art. 87 § 1a k.w.

Orzeczenie to, niezaskarżone przez żadną ze stron, uprawomocniło się z dniem 23 marca 2022 r.

W dniu 14 czerwca 2022 r. Prokurator Generalny wniósł kasację na niekorzyść obwinionego od powyższego wyroku, zaskarżając go w zakresie rozstrzygnięcia o karze i zarzucając mu rażące oraz mające istotny wpływ na treść orzeczenia, naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 87 § 1a k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu A. K. na podstawie tego przepisu, za przypisany mu czyn popełniony w dniu 12 lutego 2022 r. kary grzywny w wysokości 500 zł, podczas gdy zgodnie z treścią art. 87 § 1a k.w., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2022 r., kara grzywny mogła być wymierzona w wysokości nie niższej niż 2.500 zł.

Skarżący wniósł przy tym o uchylenie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w K. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, w związku z czym podlega rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem art. 87 § 1a k.w., co miało istotny wpływ na jego treść.

Zgodnie z tym przepisem w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2021. 2328) i obowiązującym od dnia 1 stycznia 2022 r. „kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem podobnie działającego środka, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu inny pojazd niż określony w § 1” podlega karze grzywny nie niższej niż 2500 złotych.

A. K. za popełnione w dniu 12 lutego 2022 r. wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. wymierzono zaś grzywnę w wysokości 500 zł, a więc jest niższą od dolnej granicy kary przewidzianej ustawą.

Uchybienie to jest rażące i ma istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Z tego względu niezbędne stało się uchylenie w zakresie kary wyroku nakazowego wydanego w sprawie o sygn. akt II W [...] i przekazanie tej sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania w zaskarżonej kasacją części.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd ten wymierzy obwinionemu karę w wysokości adekwatnej do jego przewinienia, a zarazem respektującej ustawowe granice zagrożenia karą – zarówno wyrażone w art. 87 § 1a k.w., jak te ujęte w części ogólnej Kodeksu wykroczeń.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]